UNIWERSYTET SZCZECIŃSKI
RADA NAUKOWA
Wydziału Prawa i Administracji
ul. G. Narutowicza 17A, 70-240 Szczecin
tel. 91 444 28 28

SN-07-001-7/2026

PROTOKÓŁ
posiedzenia
Rady Naukowej
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego
- obrona rozprawy doktorskiej
mgr Agnieszka Słomczyńska

15 maja 2026 r. (piątek)
godz. 12:00

SN-07-001-7/2026

PROTOKÓŁ
POSIEDZENIA RADY NAUKOWEJ WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI UNIWERSYTETU SZCZECIŃSKIEGO W DNIU 15 MAJA 2026 ROKU

CZĘŚĆ JAWNA

Głos zabrał Zastępca Przewodniczącej Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego, dr hab. Mariusz Nawrocki, prof. US (dalej: Przewodniczący), który otworzył posiedzenie Rady Naukowej, powitał obecne recenzentki - prof. dr hab. Magdalenę Fedorowicz oraz dr hab. Annę Zalcewicz, prof. PW, a następnie poinformował o nieobecności recenzenta, dr. hab. Michała Mariańskiego, prof. UWM, podkreślając możliwość kontynuowania posiedzenia pomimo jego nieobecności. Następnie powitał promotora, dr hab. Krystynę Nizoł, prof. US, promotora pomocniczego, dr. Michała Peno oraz Doktorantkę mgr Agnieszkę Słomczyńską, protokolanta posiedzenia, mgr. Wiktora Gnycha-Pietrzaka, a także zebranych gości.

Przewodniczący zarządził sprawdzenie listy obecności i weryfikację kworum. Po przeprowadzeniu czynności stwierdził, że obecni członkowie Rady Naukowej Wydziału tworzą wymagane kworum, co pozwala na przeprowadzenie publicznej obrony. Stwierdził również prawidłowe zwołanie posiedzenia, zdolność Rady Naukowej Wydziału do podejmowania uchwał oraz możliwość dalszego procedowania. Po sprawdzeniu obecności do obrad dołączyła prof. dr hab. Agnieszka Bień-Kacała.

Przewodniczący poinformował o wszczęciu postępowania w sprawie nadania mgr Agnieszce Słomczyńskiej stopnia doktora nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne. Postępowanie zostało wszczęte zgodnie z obowiązującymi przepisami w dniu 18 grudnia 2025 roku na podstawie § 22 ust. 1 i 5 uchwały nr 99/2023 Senatu Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 28 września 2023 roku w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia postępowań w sprawie nadania stopni naukowych w Uniwersytecie Szczecińskim. Następnie, w dniu 26 marca 2026 roku, Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego, po uzyskaniu przez mgr Agnieszkę Słomczyńską pozytywnych recenzji rozprawy doktorskiej, podjęła uchwałę w sprawie dopuszczenia Doktorantki do publicznej obrony rozprawy doktorskiej pt. „Normatywne aspekty audytu wewnętrznego w Polsce".

Przewodniczący poprosił Promotor, dr hab. Krystynę Nizoł, prof. US, o przedstawienie sylwetki Doktorantki.

Promotor przedstawiła sylwetkę Doktorantki, wskazując, że mgr Agnieszka Słomczyńska jest absolwentką Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego, gdzie ukończyła studia na kierunku administracja oraz studia na kierunku prawo. Jest również absolwentką kierunku psychologia w zarządzaniu oraz ukończyła kształcenie w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Szczecińskiego. Podkreśliła, że dorobek Doktorantki obejmuje sześć rozdziałów w monografiach, w tym jeden rozdział w języku angielskim, oraz trzynaście wystąpień wygłoszonych podczas krajowych i międzynarodowych konferencji i seminariów naukowych. Wskazała także, że doświadczenie zawodowe Doktorantki koncentruje się wokół kontroli, analizy finansowej i audytu wewnętrznego, a ponadto Doktorantka odbyła łącznie około 400 godzin staży krajowych i zagranicznych. Promotor zaznaczyła, że doświadczenie teoretyczne i praktyczne Doktorantki pozostają bezpośrednio związane z tematyką przygotowanej rozprawy doktorskiej.

Przewodniczący poprosił mgr Agnieszkę Słomczyńską o przedstawienie autoreferatu.

Głos zabrała mgr Agnieszka Słomczyńska, która wygłosiła autoreferat, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Przewodniczący podziękował mgr Agnieszce Słomczyńskiej. Następnie wskazał, że recenzje zostały udostępnione Radzie Naukowej Wydziału i opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP). Zwrócił się do Recenzentki, prof. dr hab. Magdaleny Fedorowicz z prośbą o zaprezentowanie sumarycznych wniosków, które płyną z recenzji.

Głos zabrała Recenzentka, prof. dr hab. Magdalena Fedorowicz, która podziękowała za możliwość pełnienia funkcji recenzentki. Wskazała, że temat rozprawy został wybrany bardzo dobrze, ponieważ instytucja audytu wewnętrznego, mimo że obecna w literaturze, została w pracy ujęta w sposób kompleksowy, krytyczny i z wykorzystaniem metody dogmatycznoprawnej, historycznoprawnej oraz empirycznej. Recenzentka podkreśliła trafność wydzielenia części teoretycznej i empirycznej, co pozwoliło Doktorantce nie tylko zrekonstruować normatywny wzorzec audytu wewnętrznego, lecz także zweryfikować jego funkcjonowanie w praktyce.

Recenzentka wskazała, że cel rozprawy został prawidłowo sformułowany i sprowadzał się do zbadania, czy regulacje prawa finansowego dotyczące audytu wewnętrznego w sektorze finansów publicznych są wystarczające do pełnienia przypisanej im roli systemowego wsparcia oraz gwarancji prawidłowości i efektywności działania sektora publicznego. Podkreśliła, że Doktorantka udzieliła na to pytanie odpowiedzi, wskazując na wewnętrzną niespójność obowiązującego modelu oraz jego nieoptymalność. Recenzentka zwróciła uwagę na bardzo precyzyjny język rozprawy, a zarazem zasugerowała, aby przed ewentualną publikacją rozważyć dostosowanie niektórych sformułowań do języka dogmatycznoprawnej analizy przepisów prawa finansowego.

Za najbardziej twórczą i najciekawszą część pracy Recenzentka uznała trzeci rozdział rozprawy, dotyczący rozwiązań obowiązującej ustawy o finansach publicznych i dogmatycznoprawnej analizy instytucji audytu wewnętrznego. Podkreśliła, że rozdział ten jest uporządkowany, wnikliwy i precyzyjny. Następnie Recenzentka sformułowała pytania do Doktorantki:

1) W świetle projektowanych zmian i przyszłej konieczności opracowania bardziej zaawansowanych metodologii zarządzania ryzykiem nadużyć i korupcji, rozwoju szkoleń w zakresie detekcji nieprawidłowości oraz wdrażania systemów monitorowania i raportowania w sektorze publicznym, jak ustrzec się przed możliwym rozrostem lub „inflacją" sprawozdań i raportów, które mogłyby ewoluować w kierunku czysto technicznej, a nie merytorycznej realizacji nowych obowiązków? Jak prawidłowo powinna przebiegać konsolidacja i koordynacja komórek audytu wewnętrznego w praktyce, aby nie dochodziło do przeregulowania instytucji audytu?
2) Jak powinna wyglądać relacja między kierownikiem jednostki sektora finansów publicznych, odpowiadającym za całość gospodarki finansowej jednostki na podstawie art. 53 ustawy o finansach publicznych, a audytorem prowadzącym audyt i wydającym rekomendacje na podstawie art. 272 ustawy o finansach publicznych, zarówno w aktualnym stanie prawnym, jak i w postulowanym modelu *de lege ferenda*?
3) Jak Doktorantka ocenia aplikowalność szeroko pojętego *soft law* w prawie finansów publicznych, w szczególności w odniesieniu do standardów audytu wewnętrznego oraz w świetle art. 87 i art. 93 Konstytucji RP?

4) Która z możliwych dróg reformy byłaby właściwsza: stworzenie odrębnej ustawy i nowego statusu audytora wewnętrznego, zbliżonego do samorządu zawodowego lub funkcjonariusza publicznego, czy też wzmocnienie istniejących mechanizmów kontroli i obecnych regulacji? Jakie argumenty przemawiają za odrębną regulacją, a jakie przeciwko poprzestaniu na doprecyzowaniu dotychczasowych przepisów?

Recenzentka wskazała następnie, że formalna ocena rozprawy jest jednoznacznie pozytywna i wysoka. Podkreśliła, że dzięki przeprowadzonej analizie dogmatycznoprawnej i ocenie efektywności unormowań audytu wewnętrznego Doktorantka wykazała normatywne dysfunkcje tej instytucji i udowodniła główną tezę pracy. W ocenie Recenzentki rozprawa pod względem treści, formy, sformułowania hipotezy głównej i hipotez cząstkowych oraz wniosków końcowych zasługuje na jednoznacznie pozytywną i bardzo dobrą ocenę, stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego oraz spełnia wymogi stawiane rozprawom doktorskim.

Przewodniczący podziękował Recenzentce, prof. dr hab. Magdalenie Fedorowicz i poprosił Recenzentkę dr hab. Annę Zalcewicz, prof. PW, o przedstawienie recenzji.

Głos zabrała Recenzentka, dr hab. Anna Zalcewicz, prof. PW, która podziękowała za powołanie jej do pełnienia funkcji recenzentki. Wskazała, że z Wydziałem Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego łączą ją dobre wspomnienia, a możliwość wypowiedzenia się na temat rozprawy z zakresu prawa finansowego jest dla niej szczególną przyjemnością.

Recenzentka podkreśliła nowatorskie podejście Doktorantki do tematyki audytu wewnętrznego oraz właściwe zogniskowanie rozprawy na problemach współczesnego zarządzania publicznego i gospodarowania środkami publicznymi. Wskazała, że dostrzeżenie luki badawczej, wielowymiarowości zadań audytu oraz złożoności jego regulacji i licznych dysfunkcji dało podstawę nie tylko do podjęcia badań, lecz także do zaproponowania unikalnego spojrzenia na zidentyfikowany problem badawczy.

Recenzentka zaznaczyła, że Doktorantka, zachowując tożsamość nauk prawnych, umiejętnie połączyła w badaniach metody z różnych dziedzin, co dało szerszą perspektywę dla podjętej problematyki. Rozprawa została przygotowana na bardzo dobrym poziomie merytorycznym, a szczególnie cenne są te fragmenty, w których Autorka poszukuje normatywnych rozwiązań odpowiadających transformacji w zarządzaniu publicznym i potrzebie doskonalenia funkcji audytu. Recenzentka doceniła także uwzględnienie dynamicznego rozwoju technologicznego oraz postrzeganie audytorów wewnętrznych jako strażników integralności procesów organizacyjnych.

Recenzentka stwierdziła, że konstrukcja pracy odpowiada wymogom twórczego wkładu osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora w dyscyplinie nauki prawne, a dobór metod badawczych nie budzi zastrzeżeń. Podkreśliła, że Doktorantka wykazała się umiejętnością osadzenia tematu rozprawy w adekwatnym kontekście teoretycznym, właściwie zidentyfikowała zagadnienia dotychczas niewystarczająco przeanalizowane, zasadnie argumentowała istnienie luki badawczej i dysponuje właściwym warsztatem badawczym. Konkluzja recenzji była pozytywna.

Recenzentka następnie sformułowała dwa pytania do Doktorantki.

1) Jakie konkretne rozwiązania, w ocenie Doktorantki, w związku ze zmianą otoczenia prawnego dotyczącego sztucznej inteligencji i innych nowych technologii, pozwoliłyby audytorom wewnętrznym realizować proaktywne, oparte na analizie ryzyka podejście do zarządzania sztuczną inteligencją lub do wykorzystywania sztucznej inteligencji?

2) Jakie jest zdanie Doktorantki na temat wzmocnienia niezależności audytorów wewnętrznych przez wprowadzenie przepisów zapewniających szersze mechanizmy ochrony stosunku pracy audytora?

Przewodniczący podziękował Recenzentce, dr hab. Annie Zalcewicz, prof. PW i poprosił protokolanta, mgr. Wiktora Gnycha-Pietrzaka o odczytanie recenzji pozostałego recenzenta, przy czym poinformował, że zgodnie z obowiązującymi przepisami w przypadku nieobecności recenzentów podczas obrony rozprawy doktorskiej nie ma obowiązku odczytywania całych recenzji i odczytane zostaną jedynie ich konkluzje. Następnie Protokolant, mgr Wiktor Gnych-Pietrzak, odczytał konkluzje recenzji Recenzenta, dr. hab. Michała Mariańskiego, prof. UWM.

Przewodniczący otworzył dyskusję i także przypomniał, że pytania Doktorantce może zadawać każdy członek Rady Naukowej Wydziału.

Głos zabrał dr hab. Pasquale Policastro, prof. US, który wskazał, że problematyka audytu wewnętrznego ma głębokie znaczenie ustrojowe i pozostaje powiązana z kwestią sprawowania władzy, jakości państwa prawnego oraz zjawiskiem populizmu. Zwrócił uwagę na zagadnienie audytu kurtuazyjnego, dublowanie kompetencji oraz relacje między mechanizmami kontroli a funkcjonowaniem administracji publicznej. Następnie zadał Doktorantce następujące pytanie:

1) W odniesieniu do ustrojowego znaczenia audytu wewnętrznego chciałbym zapytać, czy jego słabość, w tym zjawisko tak zwanego audytu kurtuazyjnego, stanowi brakujący element transformacji ustrojowej, czy też jest tendencją występującą w różnych systemach sprawowania władzy? Jak, w Pani ocenie, powinny zostać ukształtowane relacje między mechanizmami kontroli a funkcjonowaniem administracji publicznej, aby uniknąć dublowania kompetencji?

Głos zabrał prof. dr hab. Marek Górski, który poprosił Doktorantkę o wyjście poza ścisły zakres prawa finansowego. Odwołał się przy tym do rozwiązań znanych w obszarze ochrony środowiska i ESG, w których rozwijane są mechanizmy wewnętrznej oceny działalności podmiotów. Następnie zadał Doktorantce następujące pytanie:

1) W odniesieniu do audytu wewnętrznego jako sformalizowanej formy samokontroli jednostki sektora finansów publicznych chciałbym zapytać, czy powinien on zostać rozszerzony również na inne aspekty działalności jednostek związane z wykonywaniem zadań publicznych, a nie ograniczać się wyłącznie do finansowego wymiaru gospodarowania środkami publicznymi? Jak ocenia Pani w tym zakresie możliwość wykorzystania rozwiązań znanych z obszaru ochrony środowiska i ESG?

Głos zabrał dr hab. Konrad Burdziak, prof. US, który zwrócił uwagę, że Doktorantka w rozprawie wskazała na sprzeczność między regulacjami art. 272 i art. 280 ustawy o finansach publicznych. Następnie zadał Doktorantce następujące pytania:

1) W rozprawie wskazała Pani na sprzeczność między regulacjami art. 272 i art. 280 ustawy o finansach publicznych. Jakiego rodzaju normy prawne wyinterpretowała Pani z tych regulacji, jaki jest ich zakres zastosowania i normowania, na którym poziomie występuje wskazywana niezgodność oraz czy adresaci tych norm są identyczni?
2) Czy, w Pani ocenie, możliwe jest dokonanie takiej wykładni art. 272 i art. 280 ustawy o finansach publicznych, która pozwoliłaby uniknąć stwierdzenia sprzeczności między normami wyinterpretowanymi z tych regulacji?

Głos zabrał dr Przemysław Mijal, który nawiązał do poruszonego w autoreferacie postulatu nadania audytorowi wewnętrznemu nowego statusu zawodowego. Następnie zadał Doktorantce następujące pytanie:

1) W odniesieniu do postulatu nadania audytorowi wewnętrznemu nowego statusu zawodowego chciałbym zapytać, czy w Pani ocenie zasadne byłoby utworzenie i ustawowe uregulowanie samorządu zawodowego audytorów wewnętrznych? Jeżeli tak, czy samorząd ten powinien zostać ukształtowany na wzór samorządu doradców podatkowych, czy raczej samorządu radców prawnych?

Głos zabrał dr hab. Krzysztof Wesołowski, prof. US, który odwołał się do art. 244 Kodeksu postępowania cywilnego oraz zwrócił uwagę na znaczenie charakteru podmiotu sporządzającego dokument. Następnie zadał Doktorantce następujące pytania:

1) W odniesieniu do dokumentów wytworzonych w wyniku audytu chciałbym zapytać o ich charakter i moc dowodową, w szczególności w postępowaniu cywilnym?
2) Czy należy je uznać za dokumenty urzędowe, czy za dokumenty prywatne? Proszę również odnieść się do art. 244 Kodeksu postępowania cywilnego oraz znaczenia charakteru podmiotu sporządzającego dokument.

Głos zabrał dr hab. Marek Tkaczuk, prof. US, który nawiązał do wcześniejszych modeli kontroli wewnętrznej funkcjonujących w Polsce. Następnie zadał Doktorantce następujące pytania:

1) W odniesieniu do historycznych modeli kontroli wewnętrznej chciałbym zapytać, jakie przyczyny doprowadziły do odejścia od modelu funkcjonującego w Polsce w okresie Polski Ludowej, a nawet wcześniej – w okresie II Rzeczypospolitej – na rzecz aktualnego modelu audytu wewnętrznego?
2) Czy długotrwała tradycja funkcjonowania wcześniejszego modelu mogła utrudnić dostosowanie obecnego modelu do wymagań wynikających z nowych standardów?

Głos zabrał dr hab. Mariusz Nawrocki, prof. US, który zadał Doktorantce następujące pytania z zakresu prawa karnego:

1) W odniesieniu do odpowiedzialności karnej audytora chciałbym zapytać, czy dostrzega Pani podstawy jego ewentualnej odpowiedzialności za wytwór pracy?
2) Czy odpowiedzialność taka mogłaby powstać także w sytuacji, w której podmiot zatrudniający audytora lub zlecający audyt wpływałby na końcowy efekt jego pracy?

Wobec braku dalszych pytań Przewodniczący udzielił głosu Doktorantce i poprosił o udzielenie odpowiedzi na zadane pytania oraz odniesienie się do recenzji.

Głos zabrała Doktorantka, która na wstępie podziękowała za pytania i odniosła się do uwag recenzenckich dotyczących warstwy językowej rozprawy. Wskazała, że zgadza się z tymi uwagami i zamierza uwzględnić je w przypadku przygotowywania rozprawy do publikacji. Udzielając odpowiedzi na pytanie Recenzentki, prof. dr hab. Magdaleny Fedorowicz dotyczące możliwej „inflacji" raportów i sprawozdań, Doktorantka wskazała, że zasadnicze znaczenie ma powrót do pierwotnego ratio legis audytu, rozumianego jako funkcja zabezpieczająca interes publiczny i merytoryczną ochronę mienia publicznego. Wskazała, że pomocne mogłoby być utworzenie centralnych lub branżowych jednostek audytu, które prowadziłyby audyty w kilku jednostkach i zapobiegałyby produkowaniu dokumentów pozbawionych wartości merytorycznej. Podkreśliła także znaczenie nowych standardów audytu i podejścia opartego na analizie ryzyka, w którym audyt koncentruje się na ograniczaniu ryzyk, a nie na formalnym sporządzaniu dokumentów. Odnosząc się do relacji między kierownikiem jednostki a audytorem, Doktorantka wskazała, że obecna relacja ma charakter głęboko problematyczny, ponieważ audytor jako pracownik podlega

kierownikowi jednostki, którego działalność ma oceniać. Podkreśliła, że kierownik jednostki wpływa na plan audytu, może ograniczać zakres badania, a jednocześnie dysponuje instrumentami oddziaływania na audytora, w tym w zakresie wynagrodzenia i zatrudnienia. W ocenie Doktorantki, przyszły model powinien zapewniać faktyczną niezależność i obiektywizm audytora.
Odpowiadając na pytanie dotyczące soft law, Doktorantka wskazała, że standardy audytu nie są obecnie źródłem prawa powszechnie obowiązującego w rozumieniu Konstytucji RP, lecz mają charakter aktów kierownictwa wewnętrznego lub standardów zawodowych. W ocenie Doktorantki rozwiązaniem mogłoby być ujęcie kluczowych standardów w akcie prawnym właściwej rangi, w szczególności w odrębnej ustawie i aktach wykonawczych, co pozwoliłoby uporządkować ich stosowanie w sektorze finansów publicznych. Odnosząc się do pytania o kierunek reformy, Doktorantka wskazała, że ostateczne rozstrzygnięcie powinno zostać poprzedzone rzetelną oceną skutków regulacji i analizą ekonomiczną. Jednocześnie za lepsze rozwiązanie uznała stworzenie samorządu zawodowego wzorowanego przede wszystkim na rozwiązaniach dotyczących radców prawnych, obejmującego mechanizmy odpowiedzialności dyscyplinarnej, ochronę etyki zawodowej i dbałość o jakość merytoryczną wykonywania zawodu. Podkreśliła, że kosmetyczne zmiany obecnych przepisów nie rozwiązałyby zdiagnozowanych problemów.

Następnie głos zabrała Doktorantka i udzieliła odpowiedzi na pytanie Recenzentki dr hab. Anny Zalcewicz, prof. PW, dotyczące sztucznej inteligencji i nowych technologii. Doktorantka wskazała, że problemem jest brak przejrzystości informacji wprowadzanych do systemów, tzw. „black box" oraz niedostateczne kompetencje techniczne audytorów. Podkreśliła, że audytor powinien dysponować wiedzą o strukturze i sposobie funkcjonowania systemu, który ma oceniać, a ustawodawca powinien uwzględnić w regulacjach kwestie dostępu do informacji, odpowiedzialności i kompetencji związanych z narzędziami sztucznej inteligencji. Odnosząc się do pytania o wzmocnienie ochrony stosunku pracy audytora Doktorantka wskazała, że sama ochrona pracownicza byłaby niewystarczająca, ponieważ podległość służbowa i stosunek pracy rodzą w aktualnym systemie głębokie dysfunkcje. W ocenie Doktorantki skuteczniejsze byłoby wprowadzenie rozwiązań zbliżonych do tych, które obowiązują w ustawie o radcach prawnych, w tym odpowiedzialności dyscyplinarnej i mechanizmów pozwalających na realną niezależność audytora.

Odnosząc się do pytania dr. hab. Pasquale Policastro, prof. US, ***Doktorantka podkreśliła,*** że audyt powinien służyć ochronie dobra publicznego, mienia publicznego i interesu jednostki. Wskazała, że obecna kolizja normatywna prowadzi do biurokratycznego rytualizmu i fasadowości audytu, a także może legitymizować działania, których audytor nie jest w stanie skutecznie zweryfikować, jeżeli kierownik jednostki ogranicza zakres audytu.

W dalszej części odpowiedzi Doktorantka, odnosząc się do pytań prof. dr. hab. Marka Górskiego, wskazała, że audyt wewnętrzny powinien obejmować nie tylko aspekty ściśle finansowe, lecz także inne obszary wpływające na prawidłowe funkcjonowanie jednostki i zarządzanie mieniem publicznym. Jako przykład wskazała zjawiska, które nie są widoczne w audycie zewnętrznym, ale mogą oddziaływać na funkcjonowanie jednostki, takie jak mobbing. Podkreśliła jednak, że w obecnym modelu audytor, chcąc uniknąć konfliktu z kierownikiem jednostki, koncentruje się najczęściej na funkcjach zgodnościowych i formalnych. Doktorantka wskazała również, że proponowany przez nią model nie oznaczałby zastąpienia audytu wewnętrznego audytem zewnętrznym. Audytor powinien funkcjonować wewnątrz jednostki i znać jej realia, ale nie powinien być podległy służbowo kierownikowi jednostki. Zdaniem Doktorantki fizyczna obecność audytora w jednostce jest konieczna, ponieważ audytor zewnętrzny działający jedynie okresowo nie jest w stanie poznać wewnętrznych mechanizmów funkcjonowania jednostki.

Głos zabrała Doktorantka, udzielając odpowiedzi na pytanie dr. hab. Konrada Burdziaka, prof. US, wskazała, że nie da się usunąć wskazanej niezgodności między art. 272 i art. 280 ustawy o finansach publicznych przez wykładnię. Określiła ją jako niezgodność o charakterze prakseologicznym. Podkreśliła, że regulacje te zostały zaprojektowane w jednym akcie prawnym, dotyczą tej samej materii, lecz mają różnych adresatów i wywołują napięcie systemowe, które przekłada się na praktyczne funkcjonowanie audytu wewnętrznego.

Ponownie głos zabrała Doktorantka. Udzielając odpowiedzi na pytanie dr. hab. Krzysztofa Wesołowskiego wskazała, że dokumenty audytowe postrzega jako dokumenty prywatne. Zauważyła, że istnieją wątpliwości dotyczące ich ujawniania, a praktyka jednostek jest niejednolita, ponieważ część z nich publikuje dokumenty audytowe, podczas gdy inne tego nie czynią.

Ponownie głos zabrała Doktorantka. Udzielając odpowiedzi na pytanie dr. hab. Marka Tkaczuka, prof. US, Doktorantka wskazała, że jedną z zasadniczych przyczyn odejścia od wcześniejszego modelu kontroli wewnętrznej była akcesja Polski do Unii Europejskiej i konieczność wprowadzenia zasad rozliczalności opartych na uznanych standardach. Podkreśliła, że przez długi czas komórki kontroli wewnętrznej uczyły nowych audytorów własnej metodyki, co utrwalało wcześniejsze schematy funkcjonowania. Wskazała również, że współczesne rekomendacje zmierzają w kierunku audytu efektywnościowego, jednak obecny model prawny sprzyja ograniczaniu audytu do formalnej zgodności.

Ponownie głos zabrała Doktorantka. Udzielając odpowiedzi na pytanie dr. hab. Mariusza Nawrockiego, prof. US, wskazała, że audytorzy, obawiając się odpowiedzialności, często ograniczają się do badania legalności i zgodności z planem audytu, rezygnując z pogłębionej oceny merytorycznej. Jako potencjalne podstawy odpowiedzialności karnej wskazała między innymi poświadczenie nieprawdy oraz odpowiedzialność związaną z niedopełnieniem obowiązków lub przekroczeniem uprawnień.

Przewodniczący podziękował Doktorantce za udzielone odpowiedzi.

Głos zabrał Przewodniczący, kierując do uczestników posiedzenia pytanie o ewentualne dalsze pytania lub chęć wypowiedzi. W związku z brakiem dalszych zgłoszeń Przewodniczący poprosił Doktorantkę, a także zaproszonych gości i członków Rady Naukowej niebiorących udziału w głosowaniu, o opuszczenie sali.

CZĘŚĆ NIEJAWNA

Głos zabrał Przewodniczący i otworzył dyskusję nad publiczną obroną rozprawy doktorskiej mgr Agnieszki Słomczyńskiej. Przewodniczący poprosił Recenzentki oraz członków Rady Naukowej, którzy zadawali pytania, o ocenę wypowiedzi Doktorantki.

Głos zabrała Recenzentka, prof. dr hab Magdalena Fedorowicz, która odniosła się do odpowiedzi udzielonych przez Doktorantkę na zadane jej pytania. Wskazała, że jest w pełni usatysfakcjonowana odpowiedziami, które w jej ocenie były merytoryczne i wyczerpujące. Dodała również, że Doktorantka zrobiła na niej bardzo dobre wrażenie. Podkreśliła, że audyt wewnętrzny nie jest instytucją łatwą do uregulowania, co pokazała liczba i charakter pytań zadanych podczas obrony. Recenzentka ponownie zaakcentowała trudność i trafność wyboru tematu oraz stwierdziła, że praca powinna zostać opublikowana, ponieważ może stanowić istotny głos w dyskusji nad przyszłym kształtem normatywnym audytu wewnętrznego.

Głos zabrała Recenzentka, dr hab. Anna Zalcewicz, prof. PW

[redacted]

Głos zabrał dr hab. Pasquale Policastro, prof. US

[redacted]

Głos zabrał dr hab. Konrad Burdziak, prof. US

[redacted]

Głos zabrał dr hab. Krzysztof Wesołowski, prof. US

[redacted]

Głos zabrał dr hab. Marek Tkaczuk, prof. US

[redacted]

Ponownie głos zabrał dr hab. Marek Tkaczuk, prof. US

[redacted]

Głos zabrał dr hab. Mariusz Nawrocki, prof. US

[redacted]

Głos zabrał Przewodniczący i w związku z brakiem dalszych pytań zarządził głosowanie w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Agnieszki Słomczyńskiej.

SN-07-001-7/2026

Uprawnionych: 26
Obecnych: 14
Głosy nieważne: 0

Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Agnieszki Słomczyńskiej

lp.	imię i nazwisko	tak	nie	wstrzymał się
1.	mgr Agnieszka Słomczyńska	14	0	0

Głos zabrał Przewodniczący, który ogłosił wyniki głosowania i zarządził kolejne głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne mgr Agnieszce Słomczyńskiej.

Uprawnionych: 26
Obecnych: 14
Głosy nieważne: 0

Podjęcie uchwały w sprawie nadania mgr Agnieszce Słomczyńskiej stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych
w dyscyplinie nauki prawne

lp.	imię i nazwisko	tak	nie	wstrzymał się
1.	mgr Agnieszka Słomczyńska	14	0	0

Głos zabrał Przewodniczący, który stwierdził, że Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego podjęła uchwałę w sprawie nadania mgr Agnieszce Słomczyńskiej stopnia doktora nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

CZĘŚĆ JAWNA

Głos zabrał Przewodniczący i poinformował obecnych na posiedzeniu, że Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego podjęła dwie uchwały. Pierwszą uchwałę w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Agnieszki Słomczyńskiej, a drugą uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne mgr Agnieszce Słomczyńskiej. Następnie Przewodniczący pogratulował dr Agnieszce Słomczyńskiej obrony.

Głos zabrała dr Agnieszka Słomczyńska, która podziękowała Radzie Naukowej Wydziału, Recenzentkom, Promotor, dr hab. Krystynie Nizioł, prof. US, promotorowi pomocniczemu, dr. Michałowi Peno oraz wszystkim obecnym za udział w obronie, zadane pytania i merytoryczny wkład w dyskusję. Podkreśliła, że Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego jest dla niej miejscem szczególnym, ponieważ kształciła się na nim na kolejnych etapach swojej

jest dla niej miejscem szczególnym, ponieważ kształciła się na nim na kolejnych etapach swojej drogi akademickiej, a uzyskanie stopnia doktora jest dla niej bardzo ważnym i wzruszającym wydarzeniem.

Głos zabrała Promotor, dr hab. Krystyna Nizioł, prof. US, która podziękowała za pozytywne przyjęcie rozprawy, pogratulowała dr Agnieszce Słomczyńskiej wytrwałości i spełnienia naukowego marzenia oraz podkreśliła wysiłek włożony w przygotowanie dysertacji. Następnie obecne Recenzentki przyłączyły się do gratulacji skierowanych do dr Agnieszki Słomczyńskiej oraz Promotorów.

Głos zabrał Przewodniczący, który pogratulował również Promotorowi, Promotorowi Pomocniczemu i podziękował Recenzentkom za osobisty udział w obronie rozprawy. Wobec wyczerpania porządku obrad Przewodniczący zamknął posiedzenie Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego.

Protokolant

mgr Wiktor Gnych-Pietrzak

Zastępca Przewodniczącej Rady Naukowej
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego

dr hab. Mariusz Nawrocki, prof. US